



ת"פ 24670/08/15 - מדינת ישראל נגד כלפו יגאל סלהוב

בית משפט השלום בפתח תקווה

18 פברואר 2018

ת"פ 24670-08-15 מדינת ישראל נ' סלהוב ואח'

בפני	כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם 1	כלפו יגאל סלהוב

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, יחד עם סעיף 382 (א) לחוק העונשין, בהתאם לכתב האישום המתוקן.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הלווה הנאשם למתלון סכום כסף גדול, ומשחלפה שנה והחוב לא נפרע, נקבעה פגישה בין הנאשם, אחיו ואחיינו לבין המתלון, וזאת בדצמבר 2014. במסגרת השיחה שנגעה לאופן פרעון החוב, אמר הנאשם כי אינו מסכים שרכבו של המתלון, שעליו נרשם שעבוד להבטחת פרעון החוב, יעזוב את המקום. המתלון אמר שיזמין משטרה והנאשם ואחיו הניאו אותו מכך. המתלון החזיר את הטלפון לכיסו והארבעה המשיכו לשוחח. במהלך השיחה, המתלון הכניס את ידו לכיסו פעם נוספת, והנאשם חשש כי יש בחזקתו כלי תקיפה. בתגובה לכך, נגח הנאשם בראשו את המתלון, ואחיו אחז בו והיכה אותו. לאחר שהמתלון צעק ואנשים התקרבו למקום, פסקה התקיפה. למתלון נגרמו חבלות בפנים ובגוף.

ניתן תסקיר מחודש ספטמבר 2017 בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי הוא בן 43 שנים, נשוי ואב לשלושה, ללא עבר פלילי.

הנאשם בעל השכלה תיכונית ושרת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית. עבד לאחר שחרורו במספר עבודות עד שנקלט בבית חולים גריאטרי, בו הוא משמש מזה 20 שנה כמנהל מחלקת האחזקה. בעקבות פתיחת תיק זה הושעה הנאשם מעבודתו עד לסיום ההליך, ועובד כמנהל בחנות בגדים. הנאשם הציג מכתבי המלצה מגורמים מקצועיים מהם עולה כי הוא חרוץ, אמין ותרומי לזולת. המסגרת המשפחתית תוארה כיציבה ומתפקדת.

ביחס לאירוע נשוא האישום, הנאשם תאר כי שוכנע ע"י המתלון לתת לו הלוואה מאחר שכעובד מדינה הוא יכול לקבל תנאים טובים מהבנק. הנאשם הסכים, אך התנה זאת בשעבוד הרכב כבטוחה. לאחר מתן ההלוואה, בסך 75,000 ₪, ניתק עמו המתלון קשר והוא לא הצליח להשיגו משך יותר משנה. הנאשם פתח תיק בהוצל"פ כדי לגבות את החוב,



וביקש מאחיינו לסייע לו באיתור המתלון כדי לבצע לו מסירה. הנאשם הסביר כי התקיפה היתה אקט ספונטני, שנבע מהלחץ הנפשי והתסכול הרב בהם היה נתון עקב החוב שלא נפרע והתעלמות המתלון ממנו, נוכח החשש כי המתלון יעשה דבר בלתי צפוי. הוא גילה הבנה לפסול בהתנהגותו האלימה ואי התאמתה לסיטואציה, גילה אמפתיה כלפי חומרת חבלותיו של המתלון והביע חרטה. הוא ציין כי האירוע הינו חריג ביותר בהתנהלותו, ומסר כי חשוב לו להימנע מהרשעה כדי שיוכל לחזור לעבוד במקום עבודתו.

שירות המבחן ציין, כי תלוי ועומד נגד הנאשם הליך אחר בעבירה בתחום המרמה, שגם במסגרתו הופנה לאבחון והומלץ לשלבו בטיפול בתחום זה, לנוכח ההתרשמות כי הנאשם נוטה לפעול באימפולסיביות ומניפולטיביות כדי לקדם מטרות.

שירות המבחן לא מצא כי לנאשם נזקקות טיפוליות בתחום האלימות. כן שקל שה"מ שילוב הנאשם והמתלון בהליך גפ"מ, אך נכון למועד הטיעונים לעונש הדבר טרם הסתייע.

שירות המבחן ציין כי לא הוצג בפניו מכתב מהמעסיק בעניין השלכות ההרשעה על המשך העסקתו, ועל כן התקשה לבוא בהמלצה חד משמעית לביטול ההרשעה. עם זאת, המליץ על ענישה קונקרטית של של"צ בהיקף של 180 שעות.

יצוין, כי במועד מאוחר יותר הוצג לשירות המבחן מכתב של יו"ר הסתדרות עובדי המדינה, מר אריאל יעקובי, מחודש אוקטובר 2017, בו נכתב כי הרשעה בפלילים עלולה להביא לפיטוריו של הנאשם משירות המדינה, וזאת על סמך הכרותו עם דיני המשמעת של עובדי המדינה. המכתב הוצג גם לבית המשפט.

שירות המבחן, בתסקיר המשלים, ציין כי נוכח העובדה שההליך השני טרם הסתיים, הוא אינו רואה לנכון לשנות את עמדתו הגם שהמכתב מהמעסיק הוצג לו.

בטיעוניה לעונש, סברה ב"כ המאשימה כי יש להותיר את ההרשעה על כנה. נטען כי הנאשם אינו עומד בקריטריונים של הלכת כתב, לנוכח חומרת העבירה והאינטרס הציבורי בהרשעה. נטען כי המתחם נע בין עבודות שירות לבין מאסר של 15 חודשים ורכיבים נוספים, ונוכח נסיבות הקולא, יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון, בצירוף מע"ת, קנס ופיצוי למתלון.

הסניגור טען כי מתקיימים במקרה דנן כל הקריטריונים של הלכת כתב, לאור העובדה כי מדובר במעשה ספונטני יחיד של תקיפה (נגיחה) על רקע שניתן להבינו, כאשר מדובר באדם נורמטיבי, וכאשר הוכח כי להרשעה עלולה להיות השלכה בלתי מידתית על עתידו של הנאשם ולהביא להפסקת העסקתו בשירות המדינה בו הוא עובד 20 שנה. הסניגור ציין כי הנאשם נטל אחריות מהרגע הראשון, מכיר בפסול שבהתנהגותו, וברי לאור עברו הנקי ואי פתיחת תיקים נוספים במשך שלוש שנים שחלפו מאז, כי אין מדובר באדם עם נטיות אלימות הפותר מחלוקות בכח הזרוע, אלא בכשלון נקודתי ממנו הפיק הנאשם את הלקח. הסניגור הדגיש כי הנאשם פנה להליכים משפטיים לגביית חובו, וכי הפגישה נועדה להביא להסכמות ולא למטרה של פגיעה במתלון. הסניגור הציג פסיקה בה במקרים דומים בוטלה ההרשעה והוטל של"צ ומבחן או התחייבות כספית.



הנאשם מסר כי עקב האירוע ותוצאותיו, הגיע הנאשם להסכמה עם עורכי הדין של המתלון והפחית סך של 20,000 ₪ מחובו כפיצוי על פגיעותיו.

הנאשם ביטא חרטה על האירוע וביקש לשקם את חייו המקצועיים.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, אני סבורה כי עניינו של הנאשם נופל לגדר הקריטריונים שנקבעו בהלכת **כתב**.

מדובר באדם נורמטיבי, ללא נטיות לאלימות, אשר כשל באופן חד פעמי בתחום זה על רקע לחץ נפשי בו היה נתון עקב החוב הגבוה שהמתלון לא פרע משך זמן רב ואף נהג בהתחמקות והתעלמות מהנאשם. התקיפה מצידו של הנאשם התבטאה באקט יחיד של נגיחה, כתגובה אינסטינקטיבית להכנסת ידו של המתלון לכיסו ועקב חשש להוצאת כלי תקיפה, ולא הוכח כי היה תכנון מראש מצד הנאשם ואחיו לתקוף את המתלון.

שירות המבחן לא מצא כי יש לנאשם נזקקות טיפולית בתחום האלימות ועל כן לא הציע לשלבו בקבוצה המיועדת לכך, ובנסיבות אלה אין לזקוף לחובת הנאשם את העובדה כי לא עבר הליך טיפולי. התרשמתי, כי אין מדובר במי שנשקפת ממנו מסוכנות בתחום האלימות, וכי הפיק לקחים מטעותו.

הוכח כי הותרת ההרשעה על כנה עלולה להביא לפיטוריו של הנאשם מעבודתו בשירות המדינה, ובכך יאבד מקום עבודה בו התמיד ותפקד לשביעות רצון כל הסובבים משך 20 שנה.

בנסיבות אלה, אני מורה על ביטול ההרשעה.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 250 שעות, במסגרת שיגבש שירות המבחן ויגיש תוך 30 יום, כאשר מועד תחילת ביצוע השל"צ לא לפני 45 יום מהיום.

הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע את השל"צ, מוסמך בית המשפט לבטל את הצו, להרשיעו ולגזור עליו עונש חלופי.

כן אני מחייבת את הנאשם לפצות את המתלון בסכום של 5,000 ₪, שיופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.4.18.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ח, 18 פברואר 2018, במעמד הצדדים.